

Landbruk, næring og teknikk

Landbruks- og Matdepartementet

Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
05/00968-2/V70

Dato
11.10.2005

Høringsutkast - Forskrift om berekraftig skogbruk

Vi viser til utsendte høringsutkast og høringsbrev.

Vi vil først uttrykke vår tilfredshet med at den nye skogloven nå er vedtatt. Det er viktig for skognæringen og ikke minst omgivelsene at den er kommet i havn. Bortsett fra forenklingene, er ikke minst vektleggingen av foryngelsesplikten meget viktig.

Behovet for en forskrift om bærekraftig skogbruk kan diskuteres. Basert på det faktum at bortimot 100% av det norske skogbruket er sertifisert gjennom Levende Skog og de sertifiseringsordninger knyttet til dette, kan det synes unødvendig og byråkratiserende. Basert på det faktum at kommunens rolle som skogoppsyn er vektlagt mye mer i den nye skogloven og det faktum at andre aktører har overtatt det meste av den direkte kontakten med det utøvende skogbruket, kan forskriften føre til at kommunene må innta en mer aktiv holdning til forvaltningen av skogene og skogbruket. Det bør også bemerkes at sertifiseringsordningene er kommet i stand grunnet krav i markedet, og derfor er foranderlige som markedet.

Vi vil kort kommentere enkelte punkter i forslaget til den nye forskriften.

Miljøhensyn.

Man understreker skogeiers ansvar for den totale skogbruksvirksomhet på eiendommen. Videre sies det at hogst normalt ikke skal skje uten at det er gjennomført miljøregistreringer, her vises det til forskrift om tilskott til skogbruksplanlegging. Det er da viktig å opprettholde denne ordningen til man har fått dekket skogområdene med miljøregistreringer. Føre-var-tiltak er greit nok, men det gir ikke den totale oversikt over livsmiljøene i de norske skoger. Dette etterspørres ofte når skogbruk og biologisk mangfold diskuteres.

Med hensyn til de enkelte miljøtiltak i den praktiske skogsdriften er dette med kantsoner, livsløpstre, opprydding etter hogst i forhold til stier, løyper og ferdselsårer, kjøreskader og hensyn til kulturminner velkjente og innarbeidede i dagens skogbruk.

Punktet om at hogster skal tilpasses landskapet er også fint, det visuelle og estetiske er viktig for inntrykket og trivselen i skogene. Vektleggingen av lukkede hogster kan være grei det forholdene for naturlig foryngelse er gode, men her nordafjells viser all erfaring og forskning at dette er en risikabel måte å få forynget skog på. Skal vi være sikret en god kvalitativ og kvantitativ foryngelse, må vi gå veien om planting i de aller fleste tilfellene.

Punktene om nygrøfting av myr og sumpskog, skogreising på snaumark og bruk av utenlandske treslag understreker ytterligere viktigheten av at kommunene besitter god faglig skogkompetanse.

Foryngelse etter hogst.

Skogeier skal sørge for tilfredsstillende foryngelse innen tre år etter hogst. Det bør holde, vi har vondt for å se hva en utsettelse til fem år skal være godt for. Det vil bare føre til produksjonstap og økte kostnader med å få etablert foryngelsen.

Tabellen med oversikt over tetthet og treslag er grei, vi vil understreke at det minste lovlig plantetallet gjelder etablert foryngelse, og at ambisjonene bør ligge på et høyere nivå enn det.

Tiltak mot skader på skog.

Vi har ingen bemerkninger til dette kapitlet, vi vil dog mane til årvåkenhet i forbindelse med den økte tømmerimporten og mulighetene for å få fremmede organismer inn i landet. Videre kan endringene i været kanskje føre til bedre vilkår for oppformering av insekter og sopp. En beredskap i denne sammenhengen er derfor viktig.

Avsluttende bestemmelser.

De første punktene om tilsyn og opprettende tiltak, dispensasjon og klage understreker enda en gang kommunens vektlagte rolle og økte ansvar som skogoppsyn. Det vil være viktig at nasjonal og regional myndighet støtter opp om kommunene i denne sammenhengen.

Straffebestemmelsen er ny og vi ser fram til å få etablert rettspraksis i henhold til denne. Tradisjonelt i skogbruket har vi vært vant til å bruke gulrota i stedet for pisker. Den økonomiske virkelighet har ført til mindre positive virkemidler. Det er derfor av stor betydning å ha en operativ straffebestemmelse skal vi ha mulighet til å følge opp de gode intensjonene i både loven og den foreslåtte forskriften.

Avslutningsvis vil vi nok en gang bemerke at det vil kreve tilgang på god kompetanse og ressurser i kommunene for å kunne følge opp bestemmelsene i forslaget til forskrift.

Med hilsen

Stig Jarl Andersen
Skogbrukssjef

